

ד. בודאי יחזקו ויחדשו מנהג זה בכל המקומות – שבה יוסיפו באמירת דברי תורה (וגם קבלת החלוות טובות להוסיף בלימוד התורה וקיים המצוות בהידור), ויוסיפו בהשמה לאמורה של תורה (סיום ספר שלם בתורה).⁵

הוּא הָעֵדֶת המעשה

שבת חזק

חזק חזק ונתחזק

א. מכיריזם (בקול רם ובשמה) [כל הנמצאים בבית הכנסת, הן בעוזרת אנשים והן בעוזרת נשים, כולל הטף]¹ "חזק חזק ונתחזק", שמרו על החזק (תוקף) דבני ישראל בכל ענייני התורה, ועד שהוחזק גופה הוא ג' פעמים ("חזק חזק ונתחזק").²

ב. בשבת חזק, צריך כל אחת מיישראל לחזק עצמו ואת בני ביתו וכל הנמצאים בסביבתו, "חזק חזק ונתחזק", בכל ענייני יהדות, תורה ומצוות.³

ג. וכך יכול להיות עם התוועדות מיוחדת (בהוספה על התוועדות שככל שבת, "להק힐 קהילות בכל שבת ושבת") – כהמנגה בכמה קהילות בארץ ישראל שבשבת חזק מוכנים הגאים "קידושא רבא".⁴

זו את למודי שחיליקוט כולל הן השיחות המוגחות והן השיחות הבלתי מוגחות (רישמת השומעים), מתש"ח ואילך, והוא על אחירות מלקט בלבד.

(1) ש"פ וחיה תשנ"ב – שיחות קודש ע' 505: "מכיריזם בקול גדול ועם כל הנמצאים בעניין החזקה גופא".

(2) ש"פ מוטות-מטייע תשנ"א – התוועדיות ע' 68. ושם הערא: 4: "ולהעיר, שמקור המנהג הוא מזה ש"כטסיסים יהושע אמר לו הקב"ה חזק ואם, מכאן למסים את התורה שאומרים לו חזק" (נסמן בלק"ש שם), והחינוך הוא – שאף שבכתוב נאמר עניין החזק ב"פ, "חזק ואם", מ"מ, נספח זהה גם פעם שלישית לעי"מ מגניה שראל", שנוסף לכך ש"תורה הא", יש בו מעלה יתרה לגבי תושב"כ ותושב"פ (ראה להקר"ת דרוש סוכות פ. ג. ובכ"מ). שיש בו העילי והשלימיות ד' (בתלת זמני הוי) חזקה"".

(3) ש"פ וחיה תשנ"ג – התוועדיות ע' 137: "בעמדנו בשבת פ' וחיה, שבת חזק, שמשים ספר הרaison שבתורה, ספר הישר – צריך כל אחת ואחת מיישראל לחזק עצמו... באופן שיהי' ניכר ומורגש ש"ח" בחיים אמתיים, ו"וחיה" לאמתתו, החיות הפרטיו והכללי (עד לעצם החיים) דישראל ודתויה, כפי שנמשך וחודר בכל הפרטיו ופרטיו דחיה הימים-יום".

(4) ש"פ וחיה תשנ"ג – התוועדיות ע' 137. וראה ש"פ וחיה תשנ"ג – התוועדיות ע' 142: "ולכן, יש לעירון התוועדיות נספח בקשר לשבת חזק, ועל דרך זה בשבת חזק דשר הספרים. ועל אחת כמה וכמה בשבת חזק לכל התורה כולה, שאין צורך בזירעו כיון שהוגיגים גمراה של תורה ב"שמחות תורה".

מועדש לכ"ק אדמור"ר מלך המשיח,

לע"נ הרה"ח ר' אפרים זאב וועלולון בן משה הכהן ע' ה' קורן מריאשוני תלמידי התמיימים של ישיבת "הדר התורה"

נפטר במווצאי ש"ק י' טבת תשס"ג ונזכה שיקויים הדודו "והקיצו ורנו שוכני עפר והוא בתוכם" תיקף ומיד ממש. נדף ע"י אשטו אスター שתחי' קורן

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומכוונה לפרסום בכל מקום! כתובתיו באינטרנט: www.moshiach.net/blind, or: www.iChossid.com

יְחִי אֲדוֹנָנוּ מָוֹרָנוּ וּרְبֵינוּ מַלְךָ הַמָּשִׁיחַ לְעוֹלָם וְעַד

כ"ט טבת - יום ההיולא של ה

הוסיף לימודי התורה וקיים המצוות ובפרט לימודי הרמב"ם. הרמב"ם כתב את (*חיבורו העיקרי*) "משנה תורה" לכל בני ישראל², hari yom הילולא שלו [נוספה על של כל צדיק]³. בודאי צריך להביא לידי הוספה בענייני תורה ומצוות במעשה בפועל אצל כל בני ישראל, ולכל בראש – בונגוג ללימוד חיבורו, "משנה תורה"⁴.

ג. להשתתף (או להויסף חיזוק בזה אם משתתף כבר) בלימוד הרמב"ם דכמה וככמה מבני ישראל, ג' פרקים ליום או פרק א' ליום, או ספר המצוות [מהמגילות דלימוד משנה תורה לרמב"ם – שבו לומדים ההלכות דעת התורה כולה, גם ההלכות השיעיות לזמן שבית המקדש היה קיים, ועוד ועיקר – ההלכות שיהיו שיעיות "באות הזמן"⁵⁵.]

ד. בפרט – בספר הרמב"ם עצמו – הلقות מלך המשיח, בשני הפרקים האחרונים דהlecות מלכים בסיום ספר משנה תורה⁷.

וזאת למודיע שהליך כולל הן השיחות המוגהנות והן השיחות הבלתי מוגהנות (רשימת השמעויות), מתשים "ח" ואילך, והוא על אחריות המלkt בלבד.

1) ראה גם ש"פ שמות תנש"א - התווועדיות ע' 153: "חיבורו העיקרי שקדאו בשים משנה תורה, החיבור היהידי שכתבו בלשון הקודש".

(2) **משיחת מזואי כ' פ' טובת תש"ג** – התווועדיות ע' 148: "כמ'" ש בהקדמותו לחיבורו "ראיתי לחבר .. דיני התורה .. בלשון ברורה ודוק קצחה .. עד שייהיו כל הדינין גליין לקטן ולגדול .. לפיכך קראתني שם חיבור זה משנה תורה, לפי שאדם קורא בתורה וכו'".

(3) תשע'ג שם: "ע"פ ביאורו של רבינו הוזק באגה"ק בגונע ליום הילולא של צדיק, ש"כ מעשייו ותורתו ועובדותיו אשר עבר כל ימי חייו ... מוגלה ומאריך בחז"י גילוי מלעללה למטה .. ופועיל ישועות בקרוב הארץ" – מובן, שמעלית יומם זה הזכריה להביא לידי התעוררות להושיפ בעניינו תורה ומצוות, והעיקר שיבוא במעשה פועל, בהתאם לכלל התורהقولה ש"המשעה הוא העיקר".
רבבנישור ורבבה עוזי נודה להילולא של צדיק – י"י רחבה בון

(4) תש"ג. ראה שם⁵ שמות תשכ"ב – שיחות קודש ע' 523: "וּמָבוֹן", שהורהה זו שייכת לא"א מישראלי, שחררי כל היהודים" ח"י עם הרמב"ם – אס ע' לימוד הרמב"ם עצמו, או ע' לימוד הספרים הנדרשים על מה שכתב הרמב"ם, או ע' לימוד הספרים עליהם יסיד את ספריו, החל מקורו ויטורו כל התורה שבכתב". וראה שם⁶ שמות שם ע' 529: "וזוהי ההוראה לפועל העיקרית משנת זו והתוועדות זו: להחליט החלטות טובות להוציא בלבם הרמב"ם, ובאופן ד"ל למלמד וללומד" – הן בגונגע לעצמו, והן בגונגע לאחררים וכו'". ושם ע' 530: "אםamo לעיל, ההורה לפוליל משנת זו היא – להחליט בונוגע להוספה בלבם ספר הרמב"ם". כל הרכבה היר בז משובץ בו".

5) **משיות מוצאי כ"ג טבת תש"ג** שם: " ומתיויל מההנה ל'אותו הזמן", שצרכיסים ללימוד העניינים השיעירים בcli'ם'ק השלישי לידע כיצד לבנותו, או כיצד להשתתף בנדבות cli'ם'ק וכו', כמו הלכות בית החניה, וכייב. גורשיותם הבו ארכיאולוגית הנוגע חפצי ימי שלמים בcli'ם'ק בברל נון גווען "

בשנים הici אחראנות הונגה בהפניות ישראלי ללימוד ובמבחן בכל יום ויום.
 (6) ש"פ שמות תשנ"ב – התווודיזיות ע' 107: כולל ובמיוחד – בקשר עם יומם הילולא דהרבנן – ע"י שחזוקים ומושגיפים בלימוד ספר משנה תורה להרמב"ם, כולל – ע"י ההשתתפות (או להוסיףכו").

שם (7)

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילי נשמת מרת שוננה ב"ר שלום ע"ה ימני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. ג. צ. ב. ה.

ונדפס ע"י בנה הרה"ת ר' אמיתי וזוגתו מרת פִּיגָּא שרה ומשפתם שיחיו ימני

ה. ללמוד הנ"ל עם הביאורים בזה מרכזינו נשיאינו²³ - הן הביאורים בנגלה תורה (אדמו"ר הוזן, מادرמו"ר האמצעי, שנדפס ספר פסקי דין שלו לאחרונה, ועל אחת כמה וכמה מהצמ"ח צדק, ומרכזנו נשיאנו מלאי מקומם) והן בפנימיות התורה, תורה החסידות²⁴.

ו. [וכן] להוסיף בלימוד התורה ב"שני אור", נגלה תורה ופנימיות התורה וכפי שנעשה דבר אחד²⁵.

שיעורים

ז. נוסף על הקביעות עתים בזה של כל אחד בפני עצמו, כדי גם - להניג שיעורים ברבים בלימוד שלוחן ערוץ ותニア, ואפי' במקומות שיש כבר קביעות בזה - יכולם להוסיף בכמות ובאיכות²⁶.

גדול תלמוד שמביא לידי מעשה

ח. גדול תלמוד שמביא לידי מעשה - הוספה בעבודה דרבנו הוזן [בנטיגת הצדקה, מבואר גודל העניין בזה באgorת הקודש ואgorת התשובה דרבנו הוזן]²⁷, ובכללות - הפצת המעינות חוצה²⁸.

פרוטום

ט. כל זה צריך להעשות בזמןנו בגלוי ופרסום (לא באופן ד"הצנע לכתחיה) ובפרט שמצוה לפרסם עשייה מצה, בכדי שגם אחרים ילמדו מזה²⁹.

התועדות

י. לעשות התועדות בקשר עם כ"ד טבת, וללמוד שם מתורתו ולקבל החלטות טובות בקיום ההוראות דבעל הילולא, ובמקומות שכבר עשו התועדות - ניתן להוסיף בזה בכמהות ובאיכות ובפרוטום³⁰.

מנזה זה - לא הגי, משום מה, אמריקאי... ואולי הגי, אלא, שלא יודעים מהו, מכין שעושים זאת באופן של "הצנע לכתחיה" ... וכל ישראל בחזקת שרונות. אמן, כבר דובר פעמים הרבה רבת שאן זה הזמן לברוחה ד"הצנע לכתחיה" ("זין בא זיך אונטן פאפליך")... אלא אדרבה, יש לששות הכל באופן של "שטרוטם", כדי שיע"ז יתוסף עוד יותר בהפצת התורה והיהדות". והוא ש"פ ח"ר שרה תשנ"ב - שיחות קדש ע' 324: "ובוגגע לפועל - יש לעור, שכמו לומדים את כל הספרים תורה-אריך ולקוי-תורה .. ובהתועדות שם ע' 299: "כל תלמידיהם עד סיום" [...] ומשמעיים זאת פעמי אח"ת, הרי"כ שם שעורתני לטיס אין תערוני להתחיל כו" - יש למזרז זאת עוד הפעם, ובאופן נעלם יותר כמובן".

ו. ש"פ שמות תשמ"ט - התועודות ע' 186: "שולחן ערוך וכו'".

(23) ראה ש"פ שמות תשמ"ט - התועודות ע' 188: "ויש להוסיף, שב לימודי תורה של רבינו הוזן נכלל גם לימוד תורה החסידות דרבינו נשיאינו שלאchar", החל מדורשי אדמו"ר האמצעי, נ"ש בהקדמותיו לספריו שמאורים אלו הם תורה של אבוי בתוספת ביאור כו', וכן ביאורי והערות אדמו"ר הצע", וכן המארמים דרבינו נשיאינו שלאchar, עד למאמרי ל"ק מר"ח אדמו"ר נשיאנו דרבינו".

(24) ש"פ וארא תנש"א - התועודות ע' 175.

(25) ש"פ שמות תשמ"ט - התועודות ע' 186.

(26) ש"פ שמות תש"ג - התועודות ע' 161.

(27) שם: "מבואר גודל העניין בזה באgorת הקודש ואgorת התשובה דרבנו הוזן".

(28) שם. והוא ש"פ שמות תשמ"ט - התועודות ע' 186: "עד לאופן שזה פועל בז'למן" אותיות "לזמן", בזמן ומוקם גדר העולם, כך של כל העולם נעשה חזור עם שני אור וכו'".

(29) ש"פ שמות תש"ג - התועודות ע' 161. ושם: "ובפרט שמצוה לפרסם עשייה מצהה... (באופן דקאנת ספרים ובפרסום, או מוסיפים בתוקף קיומם הוחולטה)".

(30) ש"פ שמות תש"ג - התועודות ע' 161.

ב"ד טבת - יום ההילולא של רבינו הוזן

לנצל יום זה

א. במשך יום זה יוסיפו בכל ענייני קדושה, ובמיוחד הקשווים עם מעשיו ותורתו ועובדתו של בעל הילולא, ולהמשיך בזה - בימים שלאחריו זה באופן דפעולה נשכחת על כל השנה כולה¹⁴.

לימוד תותנו

ב. כדי ונכוון ביחס, שככל אחד ואחת (גם נשים¹⁵) יוסיפו בקביעות עתים בתורת אדמו"ר הוזן, בלמידה שלוחן ערוך שלו, ובספר תניא קדישא [ובפרט שבזמן זה צרכיים התחזוקות מיוחדת בזה]¹⁶.

ג. הנ"ל [בס"ב] כולל - להשייכים לזה - המנהג¹⁷ דכמה וכמה שבעל יום קודם התפילה ("ואמירת הריני מקבל כור"¹⁸) לומדים פרק תניא (על הסדר, או באופן אחר) - כל חד וחדר לפום שיעורא דילוי" [וכראלי לפרש ולחזק מנהג זה]¹⁹.

ה. להוסיף בלימוד תורה או ורקטי תורה [ובפרט בעניינים שהזמן גרמא - ה"חסידישע פרשה" בתורה או ורקטי תורה]²¹, ובדרושים שלו שזכה דורנו ונדרשו לאחרונה, וגם בספרי נגלה שלו וכו'²².

(14) ש"פ שמות תשמ"ט - התועודות ע' 186: "שאו" כל מעשיו ותורתו ועובדתו אשר עבר כל ימי חייו" עולה למלחה, ומתגלת למטה, ועוד שפועל ישועות בקרוב הארץ". ושם ע' 188: "ויתן לחכם וחכם עוד - איך לנצל את ים הילולא של רבנו הוזן, כל חד וחדר לפום שיעורא דילוי".

(15) ש"פ וארא תנש"א - התועודות ע' 175: "כין שגם נשים מחויבות בלימוד התורה בהלכות הזריות להן, ובתלמיד פנימיות התורה .. ולהעיר, שאמי מורות ע"ה הייתה מעתיקה - בדיק ובמירות -مامרי חסידותיהם שהיו מגייעים בבית אב"י (חסיד עוד מאדמו"ר מהר"ש), כפי שהיא נהוג בזמנים ההם, שהמתינו זכייף שיגיע מאמר שיגיע מאמור שיגיע מליבורואוטש, והוא מעתיקם אותו מיד בכמה העתקות וכו'. ויה"ר שבקרווב ממש נזכה לשילימות הגילוי דעתות אדחה"ז - ספריו וכותבי-יד שלו ושל מעתיקים וכו', וידפיו בדף את העניינים שהנמס עירוני בכתביו ל".

(16) ש"פ שמות תש"ג - התועודות ע' 161. וראה ש"פ שמות תשמ"ט - התועודות ע' 186: "החל מהוסיף בלימוד תורהתו - בספר תניא קדישא וכו'".

(17) ראה ש"פ אחורי תשמ"ט - התועודות ע' 68: "המנהג טוב שנางו חסידים (בדורנו) וגם בדורות שלפני").

(18) ראה ש"פ אחורי תשמ"ט - התועודות ע' 75: "(כ"ק אדמו"ר שליט"א חיין, ואמר): לא שאלי אצלים אם למד זו הוא גם לפני התחלת התפילה מהש, כולל גם לפני אמרת "הוינו מקבל עלי מצות עשה של אהבת לרעך כמוך", או לאחרי אמרת "הוינו מקבל כו". ומסתבר לומר שלימוד זו היה לפניה התחלת התפילה ממש, גם לפני אמרת "הוינו מקבל כו", לומוד, שתוחילה למזרז פרק תניא, ורק אחריך רק פתוחו ה"סידור", החול מ"ה רני מקבל כו".

(19) ש"פ אחורי תשמ"ט - התועודות ע' 69: "שבקיומו - ה"ז קיומ מ"ע מן התורה, לימוד תושבע".

(20) ש"פ שמות תש"ג - התועודות ע' 161. וראה ש"פ אחורי תשמ"ט - התועודות ע' 75: "ולפלא, שמנאג זה איננו מפורסם, אף שגם בדורנו היו חסידים שנางו כן, כפי שראיתי בעצמי אצל חסידים בדורנו".

(21) וראה ש"פ לך לך (הערה 29) תשמ"ט - התועודות ע' 315: "להעיר, שאצל כו"כ חסידים מנאג למד כל שבוע ושבוע (ובמיוחד - בשבתות החסידישע פרשה (שבשבתות החורף - בתורה או, ובשבתות הקיץ (סויים החורף) - בלקראת). ואגאל כמה ה" המנאג למד אוותה (על ש"פ בשתיות) עם בני משפחתם, גם עם ילדים נבייר-מצהה (או גם פחות מזה)". ושם ע' 321: "ובשתות": "א חסידישע אידי" - לא יתכן שלא למד ה"חסידישע סדרה" (עוד לפני שתיתית התה או הקפה(...).

מקודש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעליו נשמת מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה מיini נפטרה בש"ק פ' וגוש, 'טבת התשס"ב ת. ג. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בנה הרה"ת ר' אמרתי וזוגתו מרת פיגא שרה ומשפחתם שיחוי ימיini